

Det foreliggende Lovforslag, der er udarbejdet i Samraad med Repræsentanter for Rederieringen og Søforsikringselskaberne, bygger delvis paa Loven af 1914 og de Erfaringer, der blev indhøstet under Verdenskrigen, men afviger paa forskellige Punkter fra Loven af 1914, jfr. nærmere nedenfor ved de enkelte Paragraffer. Det skal dog allerede her nævnes, at medens der ved Loven af 1914 som foran nævnt ikke var nogen Beløbsgrænse for Statens og Redernes Ansvar, har hverken Rederierhvervet eller Forsikringselskaberne nu at turde gaa ind i et ubegrænset Ansvar, og det er derfor fundet naturligt, at ogsaa Staten begrænser sit Ansvar, jfr. nærmere nedenfor.

Institutet er organiseret som en Art Aktieselskab (Garantiselskab), hvor hver af Deltagerne kun hæfter med det af vedkommende tegnede Beløb. Skulde Forholdene udvikle sig saaledes, at den til Raadighed stillede Kapital maa anses for tabt, maa Stilling tages til, om Institutet maa standse, eller om det skal søges rekonstrueret og videreført.

Til Lovforslagets enkelte Paragraffer skal knyttes følgende Bemærkninger:

Til § 1.

Garantikapitalen er ansat til 80 Mill. Kr., hvoraf 40 Mill. Kr. overtages af Staten, 30 Mill. Kr. af saadanne danske forsikringspligtige Rederier, hvis Tonnages samlede Forsikringsværdi overstiger 100 000 Kr., 5 Mill. Kr. af danske Forsikringselskaber og 5 Mill. Kr. af Deltagerne i et i dette Øjemed dannet Konsortium. Der foreligger bindende Tilsagn om Tegning af de 10 Mill. Kr., som Forsikringselskaberne og Konsortiet skal overtage.

Ingen af Deltagerne hæfter udover de af dem tegnede Garantibeløb, jfr. Forslagets § 12. I Vedtægterne for Institutet tænkes indsat Bestemmelser om, at Indbetalinger paa Garantikapitalen finder Sted efter Bestyrelsens Bestemmelse, og at Indbetalinger, medmindre Ministeren for Handel, Industri og Søfart i Medfør af Lovens § 12 bestemmer andet, kan kræves med 3 Maaneders Varsel, dog højst med 25 pCt. ad Gangen og ikke med kortere Melleum end 1 Maaned.

Bestemmelserne i Paragraffens 3die Stykke tager Sigte paa den Situation, at der, i den første Tid efter at Institutet har begyndt sin Virksomhed, og altsaa inden der har været Tid til at opsamle større Reserver ved Hjælp af de indbetalte Præmier, ind-

træffer saa store Skader, at en saa væsentlig Del af Garantikapitalen maa anses for tabt, at det ikke kan forsvares at lade Institutet fortsætte sin Virksomhed alene paa Basis af den tilbageværende Del af Garantikapitalen. Skulde en saadan Situation indtræffe, maa det findes rimeligt, at Staten, i det Omfang det maatte være nødvendigt, indskyder en ekstra Kapital, dog ikke udover 20 Mill. Kr., der dog ikke er at betragte som almindelig Garantikapital, idet det er en Forudsætning, at den skal tilbagebetales forlods saa hurtigt, som Omstændighederne tillader det. Det foreslaas i saa Henseende, at Tilbagebetalingen skal tage sin Begyndelse, naar der er indtjent saa meget, at Halvdelen af den oprindelige Garantikapital er i Behold. Den Del af Statens ekstraordinære Tilskud, som ikke maatte være tilbagebetalt ved Institutets Opløsning, skal fyldestgøres, forinden der bliver Spørgsmaal om Tilbagebetaling af den egentlige Garantikapital. Det forudsættes iøvrigt ved Lovens § 12, at Staten kan gaa i Forskud med Beløb til Dækning af Erstatningskrav, for at eventuelt nødvendige Indbetalinger paa Garantikapitalen kan fordeles over en passende Periode.

Til § 2.

Ligesom ved Loven af 1914 er der foreskrevet Forsikringspligt i Institutet for samtlige registreringspligtige danske Skibe, bortset fra Statens Skibe. Ved Lovens § 5 er dog visse Skibe helt undtaget fra Loven, og ved Lovens § 6 er der aabnet Adgang for Institutets Bestyrelse til at fritage for Forsikringspligten i det Omfang, Skibene maatte være forsikret mod Krigsfare andet Sted end i Institutet, ligesom Fritagelse kan tilstaa saadanne Skibe, for hvilke der foreligger særlige Omstændigheder, f. Eks. Skibe udelukkende i Fart paa Indsøer.

Statens civile Skibe er som nævnt ikke undergivet Forsikringspligt, men kan efter Begæring forsikres i Institutet. Det vil saaledes eventuelt kunne være naturligt at lade Grønlands Styrelses Skibe og Statens Isbrydere og Redningsdampere forsikre i Institutet.

Til § 3.

Bestyrelsen foreslaas sammensat af 10 Medlemmer, 4 valgt af Ministeren for Handel, Industri og Søfart, 4 valgt af Rederierne og 2 valgt af Forsikringselskaberne. Formanden skal udnævnes af Ministeren. Det er iøvrigt tænkt, at Formanden i dette Institut ogsaa skal være Formand for Bestyrelsen i det Institut til